

Sygn. akt I C 921/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Bożena Chłopecka

Protokolant: protokolant Karolina Stańczuk

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2020 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa A. L.

przeciwko (...) (...) Funduszowi (...)

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. powództwo oddała,

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 3614 zł (trzy tysiące sześćset czternaście złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IC 921/19

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 10 grudnia 2015 roku przeciwko (...) (...) Funduszowi (...) z siedzibą w W. powódka A. L. wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci postanowienia wydanego przez Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział I Cywilny w dniu 6 grudnia 2012 roku w sprawie z wniosku (...) (...) Funduszu Inwestycyjnego (...) z siedzibą w W. z udziałem A. L., oznaczonej sygn. akt ICo 131/12. Ponadto powódka wniosła o udzielenie zabezpieczenia powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w P. T. G., sygn. akt TG (...). Powódka wniosła także o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniosła zarzut przedawnienia /pозew k. 4-5/.

Postanowieniem z dnia 9 marca 2016 roku wydanym przez Sąd Okręgowy w Warszawie, III Wydział Cywilny, w sprawie IIIC1440/15 oddalił wniosek powódki o udzielenie zabezpieczenia /postanowienie k. 25-29/.

W odpowiedzi na pozew z dnia 31 marca 2016 roku pozwany (...) (...) Fundusz (...) z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany zaprzeczył wszelkim twierdzeniom powódki zawartym w pozwie. Dodał również, iż powódka nie wskazała czy podnosi przedawnienie roszczenia przed wydaniem tytułu czy po jego wydaniu /odpowiedź na pozew k. 36-38/.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały swoje stanowiska w sprawie, z tym, że powódka ostatecznie wniosła o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w całości, z uwagi na „nieudowodnienie żadnym dokumentem nie mającym waloru dokumentu urzędowego zasadności dochodzonych roszczeń oraz z powodu przedawnienia dochodzonych roszczeń /zakupu już przedawnionych roszczeń/” /pismo powódki k. 347-352, protokół rozprawy k. 374/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 stycznia 2005 roku M. L. zawarł z(...) S.A. Umowę Kredytu na podstawie, której Bank przyznał mu kredyt w wysokości 105.521 zł, na 48 miesięcznych rat do spłaty. Na powyższe zgodę wyraziła własnoręcznym podpisem małżonka –A. L. / **dowód:** umowa k. 309/

Umową przelewu wierzytelności z dnia 18 sierpnia 2008 roku G. (...) (...) Fundusz (...) w W. nabył od Banku (...) S.A. w W. wierzytelność wynikającą z zawartej między M. L., a (...) umowy kredytu. Na kwotę wierzytelności składały się : kwota 98.285,65 zł tytułem niespłaconej należności głównej, kwota 92.510,24 zł tytułem odsetek skapitalizowanych na dzień 2 września 2010 roku, koszty w wysokości 420 zł / **dowód:** wyciąg z ksiąg rachunkowych (...) k.308/.

Pismem z dnia 13 września 2010 roku Bank (...) S.A. zawiadomił dłużnika M. L. o dokonanej umowie przelewu wierzytelności z tytułu kredytu /**dowód:** pismo k. 307/.

Pozwany (...) (...) Fundusz (...) w związku z nabyciem wierzytelności wezwał dłużnika M. L. do zapłaty. Wobec upływu terminu do zapłaty długu (...) (...) Fundusz (...) skierował w dniu 22 lipca 2011 roku do Sądu Okręgowego w Warszawie pozew przeciwko M. L. o zapłatę kwoty 191.215,89 zł / **dowód:** pozew k. 118-119/.

W dniu 29 lipca 2011 roku Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie oznaczonej sygnaturą akt INc 319/11 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym i nakazał M. L. (mężowi powódki A. L.), aby zapłacił (...) (...) Funduszowi (...) z siedzibą w W. reprezentowanemu przez (...) Spółkę Akcyjną z (...) w W. kwotę 191.215,89 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 98.285,65 zł od dnia 04 września 2010 roku do dnia zapłaty, od kwoty 92.510,24 zł od dnia 22 lipca 2011 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 6008 zł tytułem zwrotu kosztów procesu / **dowód:** nakaz zapłaty k. 47/.

Postanowieniem z dnia 16 lutego 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie oznaczonej sygn. akt INc 319/11 nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu przez Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w dniu 29 lipca 2011 roku w całości /**dowód:** postanowienie k. 48/.

Na podstawie otrzymanego tytułu wykonawczego pozwany (...) (...) Fundusz (...) z siedzibą w W. wszczął postępowanie egzekucyjne, które prowadzone było początkowo przez Komornika Sądowego przy SR dla Warszawy Śródmieścia P. A. pod sygnaturą KM (...). Następnie w celu przyłączenia się do egzekucji z nieruchomości postępowanie zostało przekazane do dalszego prowadzenia przez Komornika Sądowego przy SR w P. K. P. / **dowody:** wniosek o wszczęcie postępowania k. 49, postanowienie o przekazaniu sprawy k. 50/.

W dniu 8 listopada 2012 r. wierzyciel (...) (...) Fundusz (...) z siedzibą w W. wystąpił do Sądu Okręgowego w Warszawie o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonce dłużnika – powódce A. L., które zakończyło się nadaniem w dniu 6 grudnia 2012 r. klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty także przeciwko powódce / **dowody:** wniosek k. 51-52, potwierdzenie nadania wniosku do Sądu k. 53, postanowienie k. 54-55/.

Na podstawie otrzymanego tytułu wykonawczego w dniu 13 lutego 2013 roku pozwany wszczął postępowanie egzekucyjne wobec małżonki dłużnika-powódki A. L.. Postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko obu dłużnikom prowadził Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w P. K. P.. Postanowieniem z dnia 29 lipca 2015 roku Komornik umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji /**dowody:** wniosek k.207, postanowienie k. 56, postanowienie k. 58/.

W dniu 17 listopada 2015 roku wierzyciel (...) (...) Fundusz (...) z siedzibą w W. ponownie dokonał wszczęcia egzekucji wobec M. i A. małż. L. u Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w P. T. G.. Egzekucja prowadzona jest do chwili obecnej pod sygn. akt Km (...) / **dowód:** wniosek k. 210-211, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 59/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów złożone przez strony niniejszego postępowania uznając ich moc dowodową oraz przydając walor wiarygodności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Powódka A. L. swoje roszczenie wywodzi z instytucji powództwa przeciwegzekucyjnego, którego celem jest wzruszenie tytułu wykonawczego. Z treści pism procesowych, wynika, że podstawą żądania jest treść art. 840 § 1 k.p.c. zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności, gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;

2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne;

3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaze, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Pierwsza podstawa polega na przeczeniu przez dłużnika zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności. Zaprzeczenie takie może dotyczyć treści tytułu egzekucyjnego oraz innych zdarzeń. Zdarzeniami, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, są zdarzenia będące podstawą świadczenia wynikającego z zobowiązania dłużnika objętego tytułem egzekucyjnym, który sąd dopuścił generalnie w klauzuli wykonalności do egzekucji, lub będące podstawą klauzuli wykonalności w wypadkach określonych w art. 786, 788–789, 791 (zob. E. Wengerek, *Przeciwegzekucyjne powództwa*, s. 98). Druga podstawa (art. 840 § 1 pkt 2). Podstawa powództwa opozycyjnego uregulowana w § 1 pkt 2 jest najszersza i należy do najczęściej wykorzystywanych. Zachodzi ona, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego, a gdy tytułem tym jest orzeczenie sądowe – po zamknięciu rozprawy, nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Chodzi zatem o zdarzenia materialnoprawne, z którymi łączy się powstanie, zmiana albo wygaśnięcie stosunku cywilnoprawnego. Doktryna i judykatura zgodnie zaliczają do takich zdarzeń czynności prawne, jak i zdarzenia niezależne od woli stron, np. przedawnienie roszczenia, w pewnych sytuacjach także wydanie orzeczenia sądowego zmieniającego istniejący stan prawny (zob. uwagi w Nb 15). Trzecia podstawa powództwa opozycyjnego uregulowana w § 1 pkt 3 przewidziana jest dla małżonka dłużnika, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787 k.p.c. Nie może z niego korzystać małżonek dłużnika, który został pozwany wspólnie z dłużnikiem, i wierzyciel uzyskał tytuł egzekucyjny przeciwko obojgu małżonkom. Nadanie klauzuli wykonalności takiemu tytułowi egzekucyjnemu następuje na zasadach ogólnych, a małżonek dłużnika, będący w pełni dłużnikiem egzekwowanym, może oprzeć powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności wyłącznie na podstawach art. 840 § 1 pkt 1 i 2. Natomiast małżonek dłużnika, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na mocy art. 787 k.p.c., może oprzeć powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności na wszystkich trzech podstawach wymienionych w art. 840 § 1 k.p.c., a nie tylko na podstawie z pkt 3 (zob. E. Wengerek, w: M. Romańska (red.), *Postępowanie zabezpieczające*, s. 344; J. Jankowski, w: K. Piasecki, *KPC. Komentarz*, t. 2, 2006, s. 812; R. Kulski w: K. Piasecki, A. Marciniak, *KPC. Komentarz*, t. 3, 2012, uw. do art. 840, Nb 45) (powołane za: J. Jankowski (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Tom II. Komentarz. Art. 730-1217. Wyd. 3, Warszawa 2019, Sip Legalis*).

Odnosząc się w pierwszej kolejności do tego, że powódka zakwestionowała istnienie zdarzeń będących podstawą wydania klauzuli wykonalności, stwierdzić należy, że nie zostało to przez stronę powodową wykazane.

Rozpoznając niniejszą sprawę, Sąd miał na względzie przepisy art. 6 k.c., art. 3 k.p.c. oraz art. 232 k.p.c. Zgodnie bowiem z przepisem art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Z przepisem tym odpowiednio skorelowane są przepisy art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c., zgodnie z którymi to na stronach spoczywa obowiązek przedstawiania dowodów, co do okoliczności sprawy oraz to, że to strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W konsekwencji stwierdzić należy, iż to na powódce spoczywał ciężar udowodnienia przesłanek wynikających z dyspozycji art. 840 k.p.c. Wskazać należy, że żądanie musi być wykazane uzasadniającymi je faktami, a niespełnienie tego obowiązku naraża stronę na oczywiste konsekwencje w postaci nie wykazania zasadności dochodzonego roszczenia, co miało miejsce w przedmiotowym postępowaniu.

Ponadto powództwo o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego wykonalności nie może prowadzić do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy oznaczonej sygnaturą akt INc 319/11 i nie może podważać treści wydanego w tej sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 29 lipca 2011 roku. Powódka w trakcie niniejszego postępowania podnosiła brak podstaw do wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności. Należy tutaj wskazać, iż w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności przez sąd tytułowi egzekucyjnemu, badaniu podlegają warunki formalne, które powinien spełniać tytuł egzekucyjny. Stwierdzenie, że tytuł egzekucyjny warunków tych nie spełnia, stanowi przeszkodę do nadania mu klauzuli wykonalności. Dlatego też wskazany przez powódkę zarzut braków formalnych podstaw do wydania postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności mógł być podniesiony przez nią jedynie w zażaleniu na postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności. Z dokumentów zaś złożonych przez powódkę do akt niniejszej sprawy nie wynika, iż powódka zaskarżyła postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 6 grudnia 2012 roku.

Formułując żądanie pozwu oraz uzasadniające go okoliczności, powódka A. L. zaprzeczała zdarzeniom, na których oparto wydanie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności, a w szczególności kwestionowała istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym podnosząc zarzut przedawnienia. Stosownie zatem do obowiązku wynikającego z art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c. winna swoje twierdzenia udowodnić, przedstawiając odpowiednie dowody. Powódka nie uczyniła zadość temu obowiązkowi.

Odnośnie podniesionego przez powódkę zarzutu przedawnienia roszczenia objętego przedmiotowym tytułem egzekucyjnym, to również ten zarzut był nieuzasadniony. Powódka podnosiła, że w sprawie nastąpiło przedawnienie, z uwagi na umorzenie postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie doszło do skutecznego przerwania biegu terminu przedawnienia. Jak wynika z treści art.123 § 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. W świetle powyższego złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika nie tylko spowodowało przerwanie biegu przedawnienia, ale też jego zawieszenie aż do czasu zakończenia postępowania wywołanego tym wnioskiem (art. 124 § 2 k.c.), czyli przez okres, w którym uprawniony nie ma możliwości podejmowania innych środków w celu realizacji roszczenia. Po zakończeniu postępowania bieg przedawnienia był liczony od nowa.

Przekładając powyższe na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika i prowadzenie na podstawie uzyskanego tytułu wykonawczego postępowania egzekucyjnego skutecznie przerwało bieg przedawnienia do dnia 29 lipca 2015r. kiedy to Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Piasecznie umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji. Po tej dacie przedawnienie rozpoczęło na nowo swój bieg. Wierzyciel w dniu 17 listopada 2015 roku ponownie złożył wniosek o wszczęcie egzekucji. Od tej daty więc bieg przedawnienia rozpoczął się na nowo i został skutecznie przerwany wnioskiem o wszczęcie egzekucji. Jak wynika z akt niniejszej sprawy postępowanie egzekucyjne toczy się do dzisiaj, więc wierzytelność dochodzona przez pozwanego na podstawie tytułu egzekucyjnego w postaci nakazu zapłaty z dnia 29 lipca 2011 roku wydanego przez Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie INc 319/11, któremu

ten Sąd nadał klauzulę wykonalności przeciwko małżonkowi dłużnika – L. w dniu 6 grudnia 2012 roku nie uległa przedawnieniu.

Podsumowując powyższe rozważania, podnieść należy, iż w ocenie Sądu powódka A. L. nie wykazała i nie udowodniła, aby w niniejszej sprawie, w zakresie zgłoszonych zarzutów, miał zastosowanie art. 840 § 1 k.p.c., a tym samym nie udowodniła, by żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności było zasadne, co skutkowało oddaleniem powództwa, jak w pkt I sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu uzasadnia treść art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. Zgodnie z drugim z powołanych przepisów, Sąd obowiązany jest w orzeczeniu kończącym postępowanie orzec o jego kosztach. Mając na uwadze to, że powódka niniejszy proces przegrała w całości, Sąd obciążył ją obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz strony pozwanej. Na koszty te składają się: (1) opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa oraz (2) koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł.